



ጭ23-1ጭ

“እምነት የለኝም” ለሚሉ

“እምነት” ምን እንደሆነ በደንብ አለመረዳት የብዙ አማኞች ችግር ነው። መፅሐፍ ቅዱስ በዚህ ቃል የተሞላ በመሆኑ ቋንቋ ለብዙዎቻችን እንግዳ አይደለም። ያለ እምነት እግዚአብሔርን ደስ ማሰኘት እንደማይቻል (ዕብ. 11፥6) እንዲሁም እግዚአብሔር ለእያንዳንዱ የእምነት መጠን እንደሚያካፍል መጽሐፍ ቅዱስ ሮሜ 12፥3 ላይ ይናገራል። ሆኖም እምነት ምን እንደሆነ ብዙዎቻችን በደንብ ስለማይገባን የእግዚአብሔር በረከት በቀላሉ እንዲያልፈን ይሆናል። ብዙ ጊዜ እምነትን የምናያይዘው መንፈሳዊ ከሆነ ነገር ጋር ብቻ ነው። በመሠረቱ እምነት ከመንፈሳዊ ውጪ ሲሠራበት እናያለን። ለምሳሌ ሆቴል ገብተን አዘን የቀረበልንን ምግብ መርዝ እንዳለበትና እንደሌለበት ሳንጠራጠር እንበላለን። ይህን ዓይነት ሁኔታ መንፈሳዊ መልክ ባይኖረውም እምነት የሚጠይቅ መሆኑ ግልጽ ነው።

እምነት ለብቻው በጎም ክፉም አይደለም። ገለልተኛ (ኒውትራል) ነው። እምነት በክፉ ወይንም በበጎ መንፈስ ሊመራ ይችላል። አቋሙን ሊለውጡ ወይንም ልዩ መልክ እንዲኖረው ሊያደርጉት ከሚችሉት መንፈሶች ውጪ “እምነት” ገለልተኛ ነው። “እምነት” በሰው ሕይወት ውስጥ ባለው መንፈስ ቁጥጥር ሥር እንዲኖር የተፈጠረ የተፈጥሮ አቋም ነው። ያ በሰው ሕይወት ውስጥ ያለው መንፈስ ክፉ ወይንም ደግ መንፈስ ሊሆን ይችላል። በዚህ መሠረት “እምነት” የተለያየ መልክና ቅርጽ ሊኖረው ይችላል። ስለ እምነት ይበልጥ ለመረዳት ሦስቱን የእምነት ዓይነቶች በየተራ እየጠቀስን ለማስረዳት እንሞክራለን።

1. ከእግዚአብሔር የተሰጠ እምነት

“እግዚአብሔር ለእያንዳንዱ የእምነትን መጠን እንደሚያካፍል” የሚለው የመጽሐፍ ቅዱስ ቃል፣ “እምነት” ለሰው ከእግዚአብሔር የተሰጠ መሆኑን ያስረዳል። ሰው፣ ፍቅር በሆነው በእግዚአብሔር አምሳል የተፈጠረ በመሆኑ፣ የማፍቀር ችሎታ በውስጡ አለው። ያ በውስጡ ያለው ፍቅር የጠራ ወይንም የተከለሰ ሊሆን ይችላል። ሰው በተፈጥሮው የመውደድ ኃይል ወይንም ስሜት እንዲኖረው ሆኖ በመፈጠሩ

ፍቅርን በአንድ ዓይነት ነገር ላይ ሳያኖር መኖር አይችልም። በመሠረቱ ሰውን የሚያንቀሳቅሰው በውስጡ ያለው የመውደድ ኃይል (መንፈስ) ነው። ይህንንም ሀሳብ ይበልጥ ለማስረዳት በምሳሌ መግለጽ ይጠቅማል። በፍቅር መንፈስ የተሞላ ሰው ችግር ላለበት ወዳጁ የገንዘብ ስጦታ እንዲያደርግ ከውስጡ የሚቀሰቅስ ፍላጎት ያድርጋል። ያም ሀሳብ በሰውየው አዕምሮ በጥንቃቄ ጥቅሙና ጉዳቱ ከተመዘነ በኋላ፣ የስጦታውን አስፈላጊነት ሲያረጋግጥ ሰውጭ ልዩ የደስታ ስሜት በውስጡ ይፈጠርና ስጦታውን ለማድረግ ፈቃደኛ ይሆናል። ሀሳቡ እዚህ ላይ ካቆመ ተግባሩ የተሟላ አይደለም። ሀሳቡን ወይንም ምኞቱን በሥራ ላይ ማወል የቻለ እንደሆነ ብቻ ነው ፍቅሩ የተሟላ የሚሆነው። አዕምሮአችን፣ ስሜታችንና ፈቃዳችን ያውጠነጠነውን ሀሳብ በሥራ እንዲተረጎም የሚረዳው “እምነት” ነው። ፍቅር ሰውን ሲያነሳሳ፣ እምነት ደግሞ ተግባርን ጨምሮ ያሳያል። በዚህ መሠረት እምነት በጎ ፍላጎትን በሥራ የሚለውጥ ድልድይ ወይንም መሸጋገሪያ መሰላል ነው።

ሐዋርያው ያዕቆብ ማንኛውም በጎ ምግባር ወይንም ሀሳብ በእምነት እስከ መጨረሻ ካልሄደ፣ በሥራ ያልተተረጎመ በጎ ሀሳብ ብቻ ሆኖ ይቀራል ይላል፤ “አንተ ከንቱ ሰው እምነት ከሥራ ተለይቶ የሞተ መሆኑን ልታውቅ ትወዳለህ?” (ያዕ. 2፥20)። ከላይ የጠቀስነው ሀሳብ በንግ ፍላጎት (ምኞት) በእምነት እንዴት ወደ ተግባር እንደሚለወጥ ለመግለጽ ነው። የእምነት ተግባር በሥራ ተተርጉሞ እንዲታይ የሚሆነው በንጹህ የፍቅር መንፈስ የወጣ ብቻ ነው? ለመጥፎ መንፈስ ወይንም ሀሳብ የመነጨውን ሰው በተግባር የሚተረጎምበት ጊዜ የለም ማለት ነው? ለዚህ ጥሩ ምሳሌ የሚሆነን በምድረ ገነት የነበረው የሄዋን ይዞታና ስሜት ነው። እግዚአብሔር አዳምና ሄዋንን አዕምሮአቸውንና ልባቸውን አጨልሞ አልፈጠራቸው። የመምረጥ ነጻነት ይስጣቸው እንጂ ኃጢአት የመሥራት ዝንባሌ እንዲኖራቸው ወይንም ኃጢአተኞች እንዲሆኑ አድርጎ አልፈጠራቸውም። “በውኑ እግዚአብሔር ከገነት ዛፍ ሁሉ እንዳትብሉ አዝዟል?” አላት። ሴቲቲም ለእባቡ “በገነት ካለው ፍሬ እንበላለን ነገር ግን በገነት መካከል ካለው ዛፍ ፍሬ እግዚአብሔር አለ እንዳትሞቱ ከእርሱ አትብሉ አትንኩትም” አለችው። እባብም ለሴቲቲ “ሞትን አትሞቱም” አላት። ሰይጣን የሴቲቲን ስሜትና አእምሮ መቀስቀስ ጀመረ። ቀደም ሲል አምና የተቀበለችውን አሁን መጠራጠር ጀመረች። የቀድሞው ስሜትዋና አስተሳሰቧ ተለወጠ። በልቧም ፍሬው መልካም እንደሆነና ይበልጥ አዋቂ እንደሚያደርጋት አመነች። ያም እምነቷ በሥራ የተተረጎመው ፍሬውን ቆርጣ በበላችና ለባሏም በሰጠችበት ወቅት ነበር።

በሚቀጥለው ክፍል እንከንገናኝ፣ የጌታ ጸጋና ሰላም ከሁላችን ጋር ይሁን።